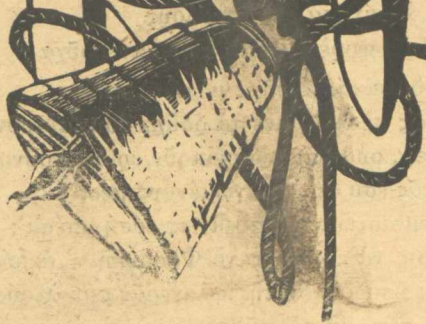

ἡ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ

Ἐφημερίς
 ποῦ διαβάξεις κι' ἀπορεῖς
 θὰ βγαίνει πάντα τὸ πρωὶ ἐκάστης Κυριακῆς
 κι' ὁ ἌΡΒΑΣ θὰν' ὑπεύθυνος συντάκτης κι' ἰδρυτῆς

Ἔτος πρῶτον ἀριθμοῦμεν κι' εἰς τὰς Πάτρας κατοικοῦμεν	Ἔτος χίλια καὶ τριάντα κι' ἑννηακόσα Καρναβάλια, ποῦ χορεύει κάθε γαίωσα	Τοῦ κάθε φύλλου ἡ τιμὴ εἶναι μονάχα μιὰ δραχμὴ.
Εἰς δραχμάς πενήντα μόνον τὴν τοῦ ἔτους συνδρομὴν κι' εἴκοσ' πέντε τ' ἑξαμήνου καθωρίσαμεν τιμὴν γιὰ τὰ ξένα μέρη ὅμως δυὸ δολλάρια, κι' αὐτὰ εἰς τὸ χέρι ἀπ' τὸν καθένα καταβάλλονται μπροστὰ Ἐπιστολὰς καὶ συνδρομὰς προσωπικῶς μόνον σ' ἐμᾶς		34
Τέταρτον φύλλον καὶ τριακοστὸν καὶ φόβοι δράσεως κομμουνιστῶν	Δύο μηνὸς Μαρτίου κι' ἐλάττωσις τοῦ κρούου	

**Τὸ τρέλλα! Καρναβάλι!
 καὶ μ' ὅλο μας τὸ χάλι
 ἐδῶ θ' ἐκεῖθε μπάλοι
 Καρνάβαλος περνᾷ
 καὶ μ' ὅλη μας τὴ ζάλη
 τρελλὴ χαρὰ ἄς κερνᾷ.**

Καρναβάλι! νὰ καὶ πάλι, μασκαράδες, ξεκλειδώστε
 κι' ὅλοι ἐμπᾶτε μέσ' ἀλέστε καὶ ἀλεστικά μὴ δῶστε
 τὴν ἀγνώριστη Πατρίδα τὴν ὥραϊα καὶ μεγάλη
 μὲ τ' ἀγνώριστά της κάλη,

καβαλίσατε μὲ θάκη, μασκαράδες! Καρναβάλι!
 φᾶτε πλέτε μωρ' ἀδέρφια
 καὶ στὰ πέντε βιλαέτια,
 ὅσο βρῖσκετε μιὰ θέσι καὶ γινῶνται τὰ ρουσφέτια!

Καρναβάλι! Τὰ ταμεία εἶν' ὀλόδροσα καὶ κοῦα
 κι' αὐτὰ ἔχουν καρναβάλι
 καὶ στὴν τσέπη μας χορεύει τακτικὴ ἀπενταρία.

Μπράβο τόσοι μασκαράδες, ξεμασκάρευτοι καὶ ἄλλοι
 ποῦ γλεντᾶτε! Καρναβάλι!
 κι' ἅμα λήξη πειὰ γιὰ δῶστε μιὰ στὸ κούφιο μας κεφάλι
 γιὰ νὰ ἰδοῦμε τι θὰ βγάλῃ!

Καρναβάλι! Λησιμονῆστε, καὶ χορεῦτε! κι' ἐγὼ θέλω!
 καὶ δύο φάσκελλα ἐν φακέλω εἰς τὴ Ρωμηοσύνη στέλλω
 ὡς ἀτραξιὸν τοῦ μπάλου, καὶ τῆς σημερινῆς χαρᾶς
 καὶ καθεὶς ἄς τρέξῃ ἀμέσως γιὰ νὰ γίνῃ... μασκαρᾶς!

**Καρναβάλι! Μασκαράδες, δίχως σέντσι ἀπὸ παράδες!
 Νὰ! ὁ μπάλος περιμένει βαλ' τὸ ντόμινο κυρὰ!
 καὶ καβάλα τὸν καθένα, ὡς τ' αὐτιά, τὸ μασκαρᾶ!**

Μέσα στη διάσημη του Βορρηά
και στους μεγάλους σάλους
νά κι' ο Μεγάλος μας Σουρής
ἀκούων καρναβάλλους.

Και πάλι ἐσείσθηκεν ἡ γῆ κι' ἐγένηκεν ἀντάρα
μὰ τί ἀντάρα; χαλασμός, ποῦ σ' ἔπιανε λαχτάρα
κι' ἀπλώθησαν τριγύρω μας καπνοῖμοῦ ἤρθε ζάλη
ὅποτε μέσ' τὰ σύννεφα προβάλλει ἓνα κεφάλι,
ποῦ θυμωμένο μὲ θωρεῖ και μὲ φωνὴ μεγάλη
τοῦ Διδασκάλου μας Σουρῆ, σ' ἀνδένδρο π' ἀναθάλει
κι' ἀρχίζει ἀμέσως κτυπητὰ, σταράτα μὲ ψάλη

Σ.— «Τὶ τρέμεις βρέ; Τὰ ἔχασες βλακέντιέ μου, φίλε,
κι' ὅπως ἡ πλειονότης σας ὀπίσω μου βρὲ σκύλε,
γιατὶ ταράττεσαι πολὺ, μωρὲ παλιοψοφῆμι;
πῶς ἔτσι ἐκατήντησε; παιδί μου, Ἄρβα; Οἴμοι!
καὶ θέλεις νὰ μὲ μιμηθῆς καὶ μέχρις ἀπωτάτων
στὴν πόλιν τῶν ὑπόγειων ὠραίων ἀποπάτων; ;
ποῦ ἐνῶ καθεὶς σας κατουρεῖ στὴν ὑπαιθρονάνετος
ἐφτιάσατ' οὐρητήρια ὑπόγεια π' ἐφέτος;
ἐσπάσαν τῆς λεκάναις τοὺς βωδάνθρωπων ποδάρια
κι' ἐκλέψανε τὰ πόμολα, μὰ καὶ τὰ κρεμαστήρια;
Λοιπὸν: δὲν ἔβαλες μυαλὸ ἀκόμη, φουκαριάρη;
καὶ μ' ἄρχισες τὰ ἴδια; π' ὁ διάλογος νὰ σὲ πύρη;
κι' ὄλο στὸ χέρι θυμιατὸ κρατεῖς νὰ λιβανίσης!

Τὶ σοῦ 'πα γῶ, μωρέ, κουτέ; Δὲν σοῦπα πειὰ νὰ βροῖσης;

Α.— Διδάσκαλε, μ' ἐτρόμαξε καθὼς μ' ἐφονερώθηκες
μέσ' τοὺς καπνοὺς. ἐνῶ καλῶς γνωρίζω, π' ἐνεκρώθηκες
κι' ἀκόμη πειὸ περ' ὅστερο τὰ χάνω καθὼς στέκω
π' ἀκόμη καὶ τὸ ναργιλέ στα χέρια σου τὸν βλέπω!

Σ.— Δὲν ξέρεις! Παίρνω ἄδεια, σὰν θέλω κακομοίρη,
καὶ βγαίνω πάλι, ὡς ζωντανὸς ἀπὸ τὸ κοιμητήρι
καὶ τὸ μαρκοῦτσι μου κρατῶν, τῶχω νὰ σάξω πλάταξ
σὰν τῆς δικαίς σου, ποῦ κυτῆς δειλῶν τῆς μασκαράταις
καὶ γράφων πάντοτ' ἐπαινεῖς εὐκόλως κι' ἀπροσέχτως
κι' ἐγὼ ἀνάβω στὴ στιγμὴ, πάφ, πούφ ποῦ λὲς εὐφλέκτως!

Α.— Μά... δάσκαλε...

Σ.— Κι' ἀπὸ προχθὲς, βρὲ Ἄρβα, καθὼς σ' εἶδα
Μοῦρθε ἀμέσως πῆ καὶ φῆ ν' ἀρπάξω μιὰ σανίδα,
'κεῖ ποῦ τὰ ζεύγη ἐκύνταζες μὲ τὴ ματιὰ γαρίδα
καθὼς ἐλιγωνόσουνα μὲ μία τσαγκλαρίδα
καὶ νὰ σοῦ τρίψω, ὅπως οὖν λιγάκι, τὴν κασίδα
Μωρὲ χοροὺς χορεύετε στὴν ἐποχὴ σας τώρα;
ἢ πράγματα παράξενα fox-trot, ταγκό, μὲ φόρα
τὸ Μλάκ-Μποτόμ καὶ τὰ λοιπά, ποῦ εἶναι συχαμάρα
κι' ὅταν χορεύει πρὸ παντὸς καμία σαχλαμάρα,
νὰ τῆς φωνάζω μῶρχεται βρὲ Ἄρβα! κρατημάρα!..!

Α.— Διδάσκαλε ἡ ἐποχὴ...

Σ.— Κακὴ σου μαύρη καὶ ψυχρὴ
κι' αὐτὴ βρὲ κακομοίρη!
'Ἀχ! τ' ἤθελα 'κεῖ πῶβγαίνα ἀπὸ τὸ κοιμητήρι
νὰ πιῶ πικρὸ ποτηρί!

Πῶς νὰ σὲ σάξω ἐσένανε, ποῦ δὲν ἀκοῦς καθόλου!
καὶ ἀσφαλῶς ταχὺ θὰ πᾶς, βρὲ σύ, κατὰ διαόλου
κι' ὁ Ἀηπέτρος ἀπ' ἐδῶ μ' ἐμὲ θὰ σὲ κυτᾶζει
κι' εἰς βάρος σου ξαδιάντροπα, μαζῆ μου, θὰ καγγάζη!

Τὶ θὲς ἐσὺ μέσ' τὸ χορὸ; Καὶ δὲν κυτᾶς τοὺς ἄλλους
μικροὺς τε καὶ μεγάλους;
καὶ δὲν φοβεῖσαι πρὸ παντὸς κλωτσιαῖς στοὺς ἀστραγάλους
ἢ πάτημα στοὺς κάλους
τὶ θὲς ἐσὺ πολλαῖς φορὲς μέσα σὲ σμόκιν ροῦχα;

Δ.— Μὰ δὲν ἐπῆρα δανεικά. Ἐπῆγα μ' αὐτὰ ποῦχα.

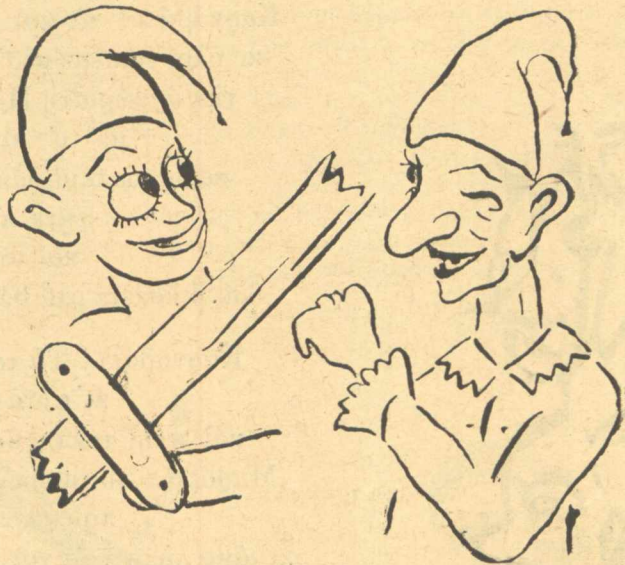
Σ.— Καὶ λὲς πῶς σὲ τιμήσανε τὰ ροῦχα σου, αὐτοῦνα;
καὶ δὲν τὸ ξέρεις, οὔθε πᾶς θὰ εἰποῦν ὀρίστε γοῦνα;
Κατόπιν τί ζητᾶς ἐσὺ στοὺς λιγωμένους μέσα;
καὶ πῶς τοὺς ἐμπιστεύεσαι καὶ δίνεις τόση μπέσα;
Πάμε στὴν ἄκρη, νὰ κρυφθῆς τὸ Φασουλῆ ν' ἀκούσης
τὸν ἄλλοτὲ μου ὑπόδουλον τῆς φλογεράς μου Μούσης
αὐτὸς θὰ ἰδῆς πῶς θὰ τὰ πῆ χωρὶς νὰ τὸν ρωτήσης
καὶ νὰ τὸς βλέπω κι' ἐρχεται μὲ τὸ Πασχάλη ἐπίσης
καὶ κουβεντιάζουν μάλιστα, Λοιπὸν μὴν ἀπορήσης
μόν' κρύψου ἀμέσως μετ' ἐμοῦ νὰ ἰδῆς πῶς εἶν' ἡ κρίσις!
Κι' ἂν εἶχες καὶ τὸν Περικλῆ, ἀπ' τὴ μεριά τὴν ἄλλη,
καὶ δὲν ἀντήλασες αὐτὸν νὰ βάλῃς τὸν Πασχάλη
αὐτοὶ δυὸ γνώριμοι παλιοὶ θὰ τᾶλεγαν, μαζέτα!..,
ὅτ' εἶδαν κι' ὅτι ἔγινε ἀμέσως νέτα—σκέτα!
καὶ τότε κι' ἐσὺ θᾶπερνες, θεόκουτε χαμπάρι,
πῶς μπλέχθηκε τὸ πόδι του σὲ κάποιος τὸ ποδάρι
καὶ μὲ ἄλλη πῶς τ' ἀσήκωνε, σὰν εὔζωνας, μὲ χάρι.
Κρύψουν λοιπὸν κι' ἐφτάσανε...

Α.— Ἐκρύφθηκα.

Σ.— Πειὸ μέσα

Α.— Ἀκόμη μέσα; .. Ἔσκασα, Διδάσκαλε, τί φέστα!!

Κι' ἔτσι ὁ Ἄρβας ἄκουσε
μὲ τὸ Διδάσκαλό του,
πολλὸν χορῶν παράξενα,
ποῦ πῆραρ τὸ μυαλό του

Πασχάλης δὲ καὶ Φασουλῆς
τοιαῦτα συζητοῦνε
ποῦ Δάσκαλος καὶ μαθητῆς
κρυμμένοι, κρυφακοῦνε.

Π.— Λοιπὸν...

Φ.— Νὰ πάρω ἀνασασμὸ, λιγάκι, βρὲ βουβάλι...

Π.— Ἐγὼ ποτὲ μου δὲν ξεχνῶ κι' αὐτὸ τὸ καρναβάλι!
Μὰ εἶδες τί γινώτανε ἐντὸς τοῦ θεωρείου

ἀπέναντί μας καταντίπα παρὰ ἐνὸς κυρίου.
 Εἶδες φιλιὰ λιγώματα, τσιμπήματα καὶ ἄλλα
 πολὺ περ' ὅτερ' ἀπ' αὐτὰ καὶ ἀκόμη ποῖο μεγάλα ;
 Εἶδες τὴ δοῦλα σου, βρὲ σύ, ποῦ ἦτανε μιὰ τρέλλα ;
 καὶ τὴ ζουμπή, ποῦ ἔμοιαζε σὰν μοῦτρα σὰν παδέλα ;
 Τὴν εἶδες π' ἐμφανίσθηκεν ἢ κάθε μιὰ τσουρδέλλα
 καὶ ἐκεῖνη τὴν κοντόπαχη, ποῦ σοῦγγεφε καὶ ἐγάλα ;

Φ.—Τὶ ὄργασμός ἀληθινά ! τί κόσμος λιγωμένος !
 καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖθε στὸ χορὸ παραφτιασιδωμένος
 σὰν τοῖχος γιάλισμένος ;

Εἶδες τῆς πλύστρας μας τὴ νειὰ χαρούμενη ν' ἀνάβη
 λὲς τώρα τῆς ξεφόρτωσε τῆς λίρας τὸ καράβι !!

Π.—Καὶ μοῦρθ' ἀμέσως νὰ τῆς πῶ ἂν τέλειωσ' ἡ μπουγάδα,
 ἀλλὰ πολὺ φοβήθηκα τὴ γρονθοπατινάδα !

μ' αὐτὴ τᾶχε κανονίσει
 ἀπ' τὸ σπῆτι πρὶν κινήσει
 καὶ μοῦ κάνει δυὸ φιγοῦρες,
 ποῦ μὲ πιάσανε σκοτοῦρες.

Φ.—Ὁρὲ μπράβο, καρναβάλλι, ἤγουν τρέλλα καὶ λοιπά,
 ποῦ στὸ τέλος καταλήγουν νὰ ζητᾶμ' ὅλοι παπᾶ !
 Μὰ μ' ἐπιάσανε τὰ γέλοια, ποῦ μὲ τσίμπησαν καὶ ἐμένα
 μιὰ τσιμπιὰ μωρὲ σακάτη λὲς καὶ ἐπλήρωνα σπασμένα,
 Μώρ' καλὰ ἤμουν ξαπλωμένος ἐκεῖ πέρα στὸ κρεβάτι ;
 Τ' ἤθελα νὰκούσω σένα καὶ νὰρθῶ γιὰ τὸ σπολλάτι ;
 Τὶ ἐγύρευ' ἐπὶ τέλους ἢ ἀλ' ποῦ μεσ' τὸ παζάρι,
 ποῦ δὲν ἤξερε καθόλου πῶς πηγαίνει, τὸ... ποδάρι ;
 Ἐπειτα δὲν ἠμποροῦσες νὰ διακρίνης ποιά' ναι δοῦλα
 ἀφοῦ ὅλαις ἐφοροῦσαν σὰν κυράδες ἀπὸ οὔλα,
 καὶ ἄλλη μιὰ ποῦ παιδεύονταν στὴ μπουγάδα μιὰς βδομάδας
 εἶχε σὶκ κυρίας πρώτης, καὶ ὄχι ὅπως τῆς ἀράδας !
 μὰ μαλλιὰ εἶχε κομμένα καὶ σηκῶσει τὸ φουστάνι,
 ποῦ ἀκόμη τὸ θυμᾶμαι καὶ μιὰ τρέλλα πειὰ μὲ πιάνει.

Π.—Μὰ καὶ ἐκεῖν' ἢ λιγδωμένη μὲ ἀλλὰ γκαρσὸν μαλάκια ;
 ἀμ' ἐκεῖνη ποῦ τῆς πῆγαν, σὰν μεγάλα, τὰ γοβάκια !

Φ.—Μὰ καὶ ἐκεῖν' ἢ ξεγδαρμένη ποῦ πολὺ σοφατισμένη !

Π.—Τὴν θυμᾶσαι !

Φ.—Τὶ φαιδρὸ της ! καὶ φοροῦσε πρᾶμμα πρώτης !

καὶ τί τρομερὸ τὸ μπρῖο
 μ' ὄλο αὐτὸ τὸ τόσο κρῖο,
 ποῦ μοῦρχώτανε μαλίνα,

ὅταν ἔβλεπα τοὺς ὄμους νὰ γναγίζουνε πειδὸ φίνα
 μέσ' ἀπὸ τὴ μουσουλίνα

καὶ μιὰ ποῦ τῆνε θερίζει τακτικώτατα ἢ πεινα
 μὰ ταξείδια στὴν Ἀθήνα
 ὄλο κάνει τακτικά

καὶ χορεύει μετὰ νέων ! πάντα... διακριτικά !!!

Π.—Κύττα τὴν κακομοιριά σου κύττα μάζεψ' τ' ἀντεράσου...
 ποῦ ἀκούω καὶ γουργυλίζου, σὰν τ' ἀργιὲ τὴ σφαῖρα
 καὶ προτοῦνὰ μᾶς τρομάζης κάμε ὅτ' ἔχεις... πάραπέρα...

Φ.—Χαίρω, βλάκα ! δι' ἐσένα, δι' ἐκεῖνον καὶ τὸν ἄλλον...

ποῦ συνήνητσα στὸν μπάλλον
 καὶ ἂν αἰσθάνομαι τὸν σάλον
 ἦν' ἀπ' τὴν πολλὴ χαρὰ μου,
 ποῦ φωνάζουν τ' ἀντερά μου.

Χαίρω βλέπων μασκαράδες, ὡς ἐγώ, ποῦ ξεμυτίζου
 μ' ἐπαγγέλματα μεγάλα ! Τὸν ἀέρα καβουρδίζου

καὶ ὅμως τρέφονται καὶ οὔτοι ἀπ' τὸν Μέγαν κορβανά !

ὦ ! Λευτέρη ! Ὁσανά !
 καὶ ὄλοι αὐτοῦνοι μιὰ παρέα
 ἔτσι μὰ τὸν Ἀγιαντρέα !
 ἀπ' τοῦ Κράτους τὰ σπερνά !

Σ.—Ἄκου, βλάκα, πῶς τὰ λένε μοναχοὶ τοὺς ἕνα, ἕνα
 κι' ἀφοῦ σ' ἔστρωσα στὸ δρόμο τῶρχέμπρὸς λιγάκι πέρνα,
 γιατί πρέπει γιὰ νὰ κάμω καὶ μ' ἄ βόλτα πάρα κάτω
 πρὶν ἀκόμη ἐπιστρέψω εἰς τῆς μαύρης γῆς τὸν πάτο,
 Καὶ παρέμεινε μονάχος γιὰ ν' ἀκούῃ τὸ Φασουλῆ
 πάλι ὁ Ἄρβας π' ἀπ' τὸ φόβο μάτια, στόμα, μύτες κλεῖ

Π.—Ἄλλ' ἄς ποῦμε τίποτ' ἄλλο καὶ ἀπὸ κανένα μπάλο.

Φ.—Πρῶτ' ἀπ' ὄλα ἀπ' τοῦ Ὀρφέως ἐν παρόντι καρναβάλω

Π.—Τὶ ὄραϊα, ἐν Πικνῶ, νὰ κυτῆς τουρλοῦ μονέδα
 π' ὁ Ἄναγνωστοπ'λος πάντα ἐπεριποιεῖτο καὶ ἔδρα
 καὶ ὁ Τσίχλης ἐκρατοῦσε εἰς τὰ ἔχρηια τὴν μαγκέτα
 καὶ ὁ Ἀλέκος ἀδερφός του μᾶς προσέφερε ντουέτα.
 καὶ οἱ Μουτσόπουλοι ὁ Γιάννης ὁ Γεώργης καὶ ὁ Ἀργύρης
 ποῦ χορεύει, καὶ ὁ Κριζίας ποῦ σὲ κάνει νὰ στουπῆρης
 ὁ Κορδέλλας, Σενεγάλιας Φαμπιάνος καὶ Πιεροῦης
 ἤγουν Τάκης καὶ Ἀνδρέας καὶ ὁ Λάζαρος καὶ οἱ ἄλλοι

Φ.—Μὴν ξεχνᾶς τὸν Ἀργυρόπλοτοῦ μᾶς ἔπαιζε μαντόλα
 τὸν Μποχάγια καὶ τὸν Πόθο, τὸν Ἀρλιώτη καὶ τὸν Στόλα
 τὸν Τοτόνη, τὸν Μπουσιώτη καὶ τὸν Σέμπο τὸν τεύρο
 καὶ τὸν Μέλιντζ' Ἀποστόλη πάντοτε τρελλὸ γιὰ ντόρο
 Μὴν ξεχνᾶς τὸν Ἀνδρικόπλο μανδολινιστὴν ἐπίσης
 ἀδελφοὺς Λυκιαρδοπούλους ποῦ σὲ κάνουν ν' ἀπορίσης
 μὲ τοὺς τὸν Χαραλαμπόπλο τὸ λεβέντη τὸν Ἀνδρέα
 καὶ τὸν Τέλη τὸν Γιαννόπλο καὶ τοῦ Θάνου τὴν παρέα

Π.—Λὲς τὸ Στάμο νοιώθω τώρα λεβεντιὰ καμαρωτὴ

Φ.—Ἄλλὰ μὴν ξεχνᾶς τὸν Γιώτη τὸν γλυκὺ τραγουδιστὴ
 Μὴν ξεχνᾶς τὸν Σταμελάκη τὸν βαθύφωνο Ροσκόν
 μὰ τοὺς τὴν Ἀρτεμισία ποῦ στὸν κλῆρο μᾶς ἐνάνει
 μὰ καὶ τὴ Δημητροπούλου Ξένη μιὰ ξανθιά καὶ ὄραϊα
 τὴν Πιεροῦη, τὴν Γιαννοπούλου εἰς τὴν ἄλλην παρέα.

Π.—Μὰ ξέχασες νομίζω τὸν Χαλκιόπουλο τὸν Νώντα
 καὶ τὸ Γιάννη Πι ποῦ βλέπει, ἀλλὰ πρόσωπα... ἀπόντα
 τὸν καβουρδιστὸν ἀέρα ποῦναι πρᾶγματι δουλειὰ
 ποῦ τὴ γράφει ὅμως πάντα σὶα παπούτσια τὰ παληά.

Φ.—Τὴν χυλόπητα ;...

Π.— Τὸ ξέρω... μοῦ τὸ εἶπαν παρὰ χρῆμα
 καὶ ἐλυπήθηκα σπουδαίως γιατί ἦταν μέγα κρῖμα.

Φ.—Μὰ τὸν Μουρχοτίνι ;

Π.— Ξέρω ! τὸν ἐξέχασα σὶ τὴ ρίμα.

Κι' ἀπὸ τὸ φιλοδοσικὸ μὲ τὸν ὄρειβατικὸ

Φ.—Κι' ἀπ' τὸ Φιλοδοσικὸ μὲ τὸν ὄρειβατικὸ
 πάνω καὶ κάτω τί θυμᾶσαι

Π.— Πάρε γράφε στὴν ἀράδα δίχως κᾶν νὰ συλλογᾶσαι
 πρῶτα τὴν Κική μὲ τᾶσπρο μὲ τὸ φίλιτο Νοδάρο
 μὰ καὶ τὸ Χρυσανθακόπλο Ἄλφα
 τὴ Μαμά της ποῦ γουστάρω
 καὶ τὸν Νικόν τὸν Λαμπίρη, τὴ Φωφὼν καὶ τὸν κουμπάρον
 τὴν γλυκειὰν Σοφωνίαν, τὴν Ἀνίκαν μ' ἕνα σμπάρο
 τὸν Χαιρέτην, Οἰκονόμου, τὸν Ρεκούτην, τὸν Κουβέλη,
 τὴν Χρηστὴν Παναγοπούλου, τὴ Ναοῦμ γλυκειὰ σὰν μέλι

τὸν Σκαλτσᾶ Μελισσαρόπ'λο, μὰ γρηὶ μὲ τὰ γαλιὰ
καὶ τὸν Ἄγγελο Ρηγόπ'λο, ποῦφαγε μὰ κουτελιὰ

Φ.— Κι' ἐγὼ εἶδα τὸν Ἀθάνασ, τὸ Γιάτρο τὸ Μαραγκὸ
πάντα πρῶτον ἐν τοῖς πρώτοις ὅπως εἶδα κἄν ἐγὼ,
τὸν Τσαούση δικηγόρον, τὸν Λουκόπουλο Λουκᾶ
τὸν Μωράκη π' ἐμασοῦσε πάντα τὰ ζαχαρωτὰ
τὸν Συναδινὸν τὸ Μῆτσο τοῦ φουτ-μπῶλ πολεμιστῆ
τὴν κυρία Κούγκα πάντα εὐγενῆ καὶ γελαστῆ
Μπενειάτον, Κουτροκόην, Γιαννακόπ'λον Θωδορῆ
Παπαδάμ, τὸν Ντρέ τὸν Γκίκα μὲ μὰ μύτη ἐφαρμοστῆ
τὸν Μαρίνο τὸν Πετρέσκο, τὸν Βουῆ καὶ τὸ Ραστῆ
καὶ τὸν Ζάβαλην ἐκεῖθεν, τὴν μικροῦλα Τσελεπῆ
τὸν Μπουρδόπουλο, τὸν Κάπα
τὸν Μπαρμπέρη τὸν Κωστόπ'λο
δηλαδὴ τὸν Λιονυσάκη, καὶ τὸν Γάμα Ἀναστασόπ'λο
τὸν Ἰωαννίδην, Ζούλαν τὸν Βουργίδην, Διαουρτᾶν
τὸν Μαρφίζαν καὶ τὸν Μίμην Οἰκονόμου, Γονατᾶν
τὴν Ρεμπούτσικα ὠραῖαν μὲ τὸν Ἄγγελον Ραστῆν
μὰ καὶ τὴν Ἰατροπούλου μὲ τὰ κίτρινα κ' αὐτὴν
τὸν Βαριαντζᾶν, τὸν Νίκον Πιπιλῆν, τὸν Ἡρακλῆν
τὸν Τριάντην μὲ τὸ γέλιο καὶ τὴν Μπάφη θαυμαστῆν
μὰ καὶ τὴν Κυριακοπούλου ποῦ ἐφάνταζε μὲ μπλέ.

Π.— Τὸν Βουρνᾶν, ποῦ πάντα τρέχει,
μὴν ξεχνᾶς βρὲ μερλέ.

Φ.— Καὶ τὸν Στόλτενωφ θυμᾶμαι
καὶ τὸν Πάσκονα Οὐμβέρτο
ποῦ φωνάζει κατὰ δῶθε φέροτο οὕζο! ξαναφέροτο
καὶ ἀκόμη τὴν Κυρίαν καὶ τὸν κύριον Κοκκίνη
τὴ Φωφῶ τοῦ Φερεντίνου π' ὁμοιάζει φιγουρίνι
τὸν καλὸν μας Τσικλητήρα, Λαγωγιάννη, ποῦ δὲν πίνει
τὸν Ξυλόκοτα Θανάση ποῦ κερνᾶ καὶ πάντα δίνει.

Π.— Καὶ τὴν κόρη τοῦ Μαράτου μὴν ξεχνᾶς φανταχτερῆ
τὴν γυμνάστρια Κουβέλη, ὅπως πάντα, τρομφοῆ
τὸν Βαριαντζᾶ τὸν Λάμπη Γιαννακόπ'λο καὶ τὸ Λιᾶ
ποῦ μοῦ ἔστελλε φιλιὰ.

Φ.— Δὲν ξεχνῶ τὸν Μπεκατόρο, μὰ καὶ τὸ Σαραβαλιώτη,
καὶ τὸ Τὰκ Χαραλαμπόπ'λο, τὸ γλυκύφωνό μας Γιώτη
τὸν Δῆμο τὸν Στεργίου καὶ τὸν Νῆ Γεωργοκόπ'λο
τὸν Μανώλη τὸ Σπυρόπ'λο καὶ τὸν Κώστα Λαμπρινόπ'λο
καὶ τὸν Γιάννη Γεωργόπ'λο καὶ τὸν Κάπα Ἀνδριόπ'λο
τὸν Δεστούνην, Τσακασιάνον, τὸν Ντίνον τὸν Ραφτόπ'λον
μὰ καὶ τὴν Γιαννακοπούλου Κοῦλα, ποῦ τὸ σᾶξ φορεῖ
καὶ τὸν Λάμπη Χαραλάμη καὶ τὸν Μπούμπαν π' ἀπορεῖ

τὸν Φωκίωνα Σπηλιόπ'λον καὶ τὴν Ἀνοῦλα Γιανπ'λου
ἀριστοῦχον, καὶ τὸν Μπίκον καὶ τὴν Ἀθανασοπούλου
Γαβριέλλαν ποῦ ἐφόρετὶ τὸ κοστοῦμι βεραμᾶν
καὶ τὸν Γιάννη Διακίδην πάντα μὲ τὸ κομπλιμᾶν.
Δὲν ξεχνῶ τὸν Τιμολέων καὶ ἄς φέξῃ ἄμιαν ἄμιαν
καὶ τὸν Θῆτα Πανουτσόπ'λον καὶ τὸν Κόγκον, Πετραλιᾶν
τὴν καλὴ μας Διακίδη, καλωσύνην μὰ **Πηγῆ**
τὴν ὠραῖα Δίτη ποῦρθε μὲ κοστοῦμι σαμπανὶ
τὴν Σπανοῦ μὲ σᾶξ γαρμπόζα καὶ τὸν Τάκην Μιχελῆ
καὶ τὰς Σακελλαροπούλου τὴν Ἐλένη καὶ τὴν Πόπη
καὶ τὴν Μουσικῆ τὴν ἔξτρα, ποῦ χαίροσαν τ' οἱ ἀνθρώποι
τὴν Γιαννακοπούλου Νίτσα τὸν Μάντάδο, Σαρλῆ
τὸν Τηλέμαχο τουτέστην, Ζαφειρόπ'λο Θωδορῆ
τὰς Διλέθνια καὶ τὴς κάλτσαιστοῦ Ἐτάμ μὲ τὴν Πειτσάλη
καὶ συχώραμ' ἀν ξεχνᾶω νὰ σοῦ πῶ καὶ γιὰ καμ' ἄλλη!

Π.— Μὰ δὲν γράφεις καὶ δυὸ λέξεις γιὰ τὴ φίνα Μουσικῆ;
γιὰ τὸ μπᾶλλο ποῦ ἐγίνη καὶ μὲ τὴν **Πατροκῆ**;

Φ.— Στᾶλλο φύλλο ὅλα τᾶλλα γιὰ τὸ τοῦτο δὲν χωρεῖ
κ' ὠραιότερα ἀκόμη, ποῦ ἡ ψυχὴ σου θὰ χαρῆ.

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Προκηρῶσσω τοὺς κάτωθι Διαγωνισμοὺς

1) Διαγωνισμὸν Διαφημίσεως. Θὰ βραβευθῆ τὸ περιεχόν τὰς
περισσότερας καὶ μεγαλειέτας ἀνακριβείας ἄρθρον σχετικῶς μὲ
τὰ ἀποτελέσματα ἐνὸς κένου λιπάσματος. Ἐπὶ τῆ ὑποθέσει ὅτι
τὰ λιπάσματά μου μετεχειρίσθη ὁ Μπίριτ εἰς τὸν Νότιον Πό-
λον καὶ ὅλη ἡ λευκὴ ἔκτασις μετεβλήθη εἰς πρασίνην!, ἢ ὅτι τὰ
λιπάσματά μου μετεχειρίσθη ὁ Ἀϊνστάϊν, εἰς τὰς σταφίδας τοῦ
ἐν Βερολίνο!, ἢ ὅτι ἐμπεριέχουν ρᾶδιον! κ.λ.π. Ἐπαθλον Δραχ.
100.000 κατατεθεῖσαι ἤδη εἰς τὴν Τράπεζαν Παύλου.

2) Διαγωνισμὸν εἰκόνοσ. Θὰ βραβευθῆ μία εἰκὼν μὲ τὴν πλέον
παράδοξον σύνθεσιν. Ἐπὶ τῆ ὑποθέσει ἓνα στάρι 10 μέτρων!
ἢ ἡ εἰκὼν ἐνὸς παχυτάτου ἀνθρώπου, ὅστις ἐπάχνε τρώγων λι-
πάσματα! κ.λ.π. Ἐπαθλον Δραχ. 100.000 κατατεθεῖσαι εἰς τὴν
Ἀγγλο-Ἀμερικανικὴν Τράπεζαν.

3) Διαγωνισμὸν ὀνομασίας. Ζητῶ ἐν ὄνομα μὲ τὸ ὁποῖον νὰ
βαπτίσω τὰ λιπάσματά μου. Μία λέξις ἀκατανόητος ἔστω καὶ
ἀνόητος δυνατὸν νὰ ἔχη πέρασιν καὶ νὰ ἀξάνη τὴν κατανά-
λωσιν. Ἐπαθλον Δραχ. 50.000 κατατεθεῖσαι εἰς τὴν Τράπεζαν
Σκωδᾶ ἐν Κερκῶρα.

4) Ἄλλα μικρότερα βραβεῖα θὰ δοθοῦν εἰς ὅσους μὲν γρά-
φουν ἐπιστολάς, ὅτι μετεχειρίσθησαν τὰ λιπάσματά μου (ἀδιά-
φορον ἐὰν οὔτε τὰ εἶδον καθόλου) καὶ ὅτι ταῦτα ἔφερον ἀπο-
τελέσματα θαυμάσια, ἐξαιρετικὰ, ἔκτακτα, ὑπέροχα, ὑπέρολαμ-
πρα, ὑπερέδοξα κ.λ.π. Ὅσον πομπωδέστερα γράφουν τόσο μεγα-
λύτερο βραβεῖον θὰ πάρουν. Τὰ γράμματα τοῦ βραβεῖου αὐτοῦ
ἔχουν κατατεθεῖ εἰς τὴν Τράπεζαν Ρεντζαίων ἐν Ἡπειρῶ.

Ἀπεφάσισα καὶ ἐγὼ νὰ κάμω τὸ ἐμπόριον ξένων λιπασμάτων
καὶ μοῦ εἶνε ἀπαραίτητα τ' ἀνωτέρω διότι κατ' ἄλλον τρόπον
δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ μὲ πιστεύσῃ ὁ κόσμος.

Ζητῶ πολὺ σοβαροῦς ἀντιπροσώπους

Ο ΦΑΠΙΑΣ

Ἐδὸς Ψευδοκακιῶν

